

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРП С

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

Агенција за мирно решавање радних спорова
Нови Београд
Омладинских бригада 1

Н/р г-дину Дејану Костићу, директору

Поштовани,

Овај синдикат је **09.03.2010.** године поднео Републичкој агенцији за мирно решавање радних спорова два Предлога за покретање поступка мирног решавања радног спора, од којих се један предлог односио на непризнавање тарифног суверенитета Синдикату и других права која проистичу из утврђене репрезентативности, а други се односи на неисплаћивање разлике до Законом гарантоване минималне зараде за запослене у образовању са нижим коефицијентом стручне спреме и за период од **01.01.2009.** до **01.07.2009.** године.

Овим путем Вас обавештавамо да је, захваљујући напорима свих који су се ангажовали по овим питањима, први предмет спора престао да постоји, пошто смо се у директним преговорима са Министарством просвете уверили да ће убудуће министар просвете нашем Синдикату признавати права која проистичу из утврђене репрезентативности, па самим тиме и право на преговарачки (тарифни) суверенитет. Међутим, остало је спорно питање увећане зараде за председнике синдикалних организација нашег Синдиката, односно непосредна примена Посебног колективног уговора (члан 55.), за коју смо, такође, добили уверавања да ће се и ово право примењивати на председнике синдикалних организација нашег Синдиката. Наиме, у току је преписка између Министарства просвете и Министарства рада, те смо неслужбено обавештени да је Министарство рада на упит министра просвете одговорило позитивно, у смислу да се право има примењивати и на председнике СрпС-а, иако нису потписници помињаног ПКУ, што нису ни могли бити, јер су у тренутку закључења колективног уговора (**30.01.2009.**) били у поступку утврђивања репрезентативности, који је, као што знате, трајао непримено дуго – читаву годину, до **07.12.2009.** године.

Иако смо и даље убеђени да спорни члан ПКУ дискриминише све оне који нису потписници тог Колективног уговора и настојимо да се о истом изјасни Уставни суд, изражавамо задовољство да је ово право признато нашем Синдикату, јер непосредно проистиче из утврђене репрезентативности, али и отвара још једно питање права било синдиката, било послодаваца, који за

време важења колективног уговора утврде репрезентативност или синдиката и послодаваца који за време важења колективног уговора је изгубе, што ће се већ скоро показати као проблем кад је у питању делатност културе, а вероватно и у другим случајевима. Правни нонсенс да се право примењује само на потписнике могао би и убудуће производити парадокс да право не припада онима који стекну репрезентативност, а да припада онима који су је, у међувремену, изгубили.

Што се тиче СрпС-а, за нас је престао да постоји предмет спора, те молимо Агенцију да поступи у складу са тим. Истовремено се захваљујемо на напорима које сте учинили да сви дођемо до решења.

Ипак, и овом приликом Вас подсећамо да остаје проблем исплате разлике до минималца, и поред начелне подршке коју смо добили од ресорног министра, др Жарка Обрадовића и помоћнице министра задужене за финансије Бојане Митровић, те Вас молимо да наставимо активности како би оштећени били обештећени. Сматрамо да би активности и напоре да се нађе решење требало усмерити првенствено према Министарству финансија. У том смислу, молимо да нас известите о даљим корацима које Агенција има намеру да предузме.

С поштовањем,

Београд, 14.04.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

